

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji Nedjelja, 22. siječnja 2017. [\[Multimedia\]](#)

Gospodin nam se objavljuje u našem svakodnevnom životu

Draga braćo i sestre, dobar dan!

Današnji tekst Evanđelja (Mt 4, 12-23) govori o početku Isusova propovijedanja u Galileji. On napušta Nazaret, selo u planinama, i nastanjuje se u Kafarnaumu, važnom središtu na obali jezera, naseljenom uglavnom poganima, raskrižju između Sredozemlja i unutrašnjosti Mezopotamije. Taj izbor znači da primatelji njegova propovijedanja nisu samo njegovi sunarodnjaci, već svi koji dolaze u kozmopolitsku "Galileju pogansku" (r. 15; usp. Iz 8, 23): tako se zvala. Promatran iz glavnoga grada Jeruzalema, taj je kraj u geografskom smislu periferija a s vjerskoga stanovišta nečista, jer je bio pun pogana, zbog miješanja s onima koji ne pripadaju Izraelu. Od Galileje se zacijelo nisu očekivale velike stvari za povijest spasenja. Međutim upravo odande se širi ono "svjetlo" o kojem smo razmišljali prethodnih nedjelja: svjetlo Kristovo. Širi se upravo od periferije.

U Isusovoj se poruci zrcali Krstiteljeva, on naviješta "kraljevstvo nebesko" (r. 17). To kraljevstvo ne uključuje uspostavu nove političke moći, već ispunjenje saveza između Boga i njegova naroda, čime će započeti razdoblje mira i pravde. Kako bi sklopio taj savez s Bogom, svatko je pozvan obratiti se i promijeniti svoj način razmišljanja i življenja. Ovo je važno: obratiti se ne znači samo promijeniti način života, već i način razmišljanja. To je preobrazba misli. Ne radi se o mijenjaju odjeće, već o mijenjanju navikâ! Ono po čemu se Isus razlikuje od Ivana Krstitelja je stil i način. Isus odlučuje biti putujući prorok. Ne čeka ljude, već im ide ususret. Isus je uvijek na putu! Njegovi prvi misionarski izlasci događaju se uz obalu Galilejskog jezera, u dodiru s mnoštvom, napose ribarima. Tu Isus ne samo da naviješta dolazak kraljevstva Božjega, već traži one koje će pridružiti svome djelu spasenja. Na tome istom mjestu upoznaje dva para braće: Šimuna i Andriju, te Jakova i Ivana; poziva ih govoreći: "Hajdete za mnom, učinit ću vas ribarima ljudi!" (r. 19). Taj ih poziv stiže usred njihove svakodnevne aktivnosti: Gospodin nam se ne objavljuje na izvanredan ili senzacionalan način, već u našem svakodnevnom životu. Tu moramo naći Gospodina; ondje se on objavljuje, daje osjetiti svoju ljubav našim srcima; i ondje - s ovim dijalogom s njim u

svakodnevnom životu - mijenja naša srca. Odgovor četvorice ribara je izravan i spreman: "Oni brzo ostave mreže i pođu za njim" (r. 20). Znamo naime da su bili Krstiteljevi učenici i da su, zahvaljujući njegovu svjedočanstvu, već počeli vjerovati u Isusa kao Mesiju (usp. Iv 1, 35-42).

Mi, današnji kršćani, imamo radost naviještati i svjedočiti svoju vjeru jer je postojao taj prvi navještaj, jer su postojali ti ponizni i hrabri ljudi koji su velikodušno odgovorili na Isusov poziv. Na obalama jezera, u zemlji za koju se nikada ne bi reklo da će se takvo što dogoditi, rođena je prva zajednica Kristovih učenika. Neka svijest o tim počecima potakne u nama želju da donosimo Isusovu riječ, ljubav i nježnost u sve sredine, pa i u najnepristupačnije i one koje pokazuju najveći otpor. Donositi Riječ svim periferijama! Sva područja ljudskog života su tlo u koje treba baciti sjeme evanđelja, da donese plodove spasenja.

Neka nam Djevica Marija pomogne svojim majčinskim zagovorom odgovoriti s radošću na Isusov poziv i staviti se u službi Kraljevstva Božjeg.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

nalazimo se u Molitvenoj osmini za jedinstvo kršćana. Ove godine ona ima za tema izraz, uzet od svetog Pavla [Pablo], koji nam pokazuje put koji nam je slijediti. On glasi: "Ljubav nas Kristova obuzima" (2 Kor 5, 14). Iduće srijede ćemo zaključiti Molitvenu osminu slavljem Večernje u bazilici Svetoga Pavla izvan zidina, uz sudjelovanje braće i sestara iz drugih Crkava i kršćanskih zajednica prisutnih u Rimu. Pozivam vas da ustrajete u molitvi, kako bi se ispunila Isusova želja: "da svi budu jedno" (Iv 17, 21).

U posljednjih nekoliko dana, potres i velike snježne padaline su ponovno stavili na veliku kušnju mnogu našu braću i sestre u središnjoj Italiji, osobito u Abruzzu, Markama i Laciju. Blizu sam molitvom i ljubavlju obiteljima koje su imale žrtve među svojim najbližima. Upućujem riječi ohrabrenja svima onima koji s velikom velikodušnošću rade na pružanju pomoći kao i mjesnim Crkvama, koje se trude ublažiti patnje i teškoće. Velika hvala za tu bliskost, vaš rad i konkretnu pomoć koju nosite. Hvala! I pozivam vas da se zajedno pomolimo Majci Božjoj za žrtve i za sve one koji su velikodušno zauzimaju u pomaganju žrtvama.

[Molitva Zdravo Marijo]

Na Dalekom istoku i u raznim dijelovima svijeta, milijuni muškaraca i žena pripremaju se za proslavu Lunarne nove godine 28. siječnja. Neka moj srdačan pozdrav dopre do svih njihovih obitelji, uz želju da postaju sve više škola u kojoj se uči poštivati jedni druge, komunicirati i brinuti se nesebično jedni za druge. Neka se radost ljubavi širi unutar obitelji i od njih na cijelo društvo.

